צו: דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

בישל במקצת כלי טעון מריקה ושטיפה כל הכלי או אינו טעון. תימה מאי קמבעיא ליה ומאי ס"ד דרב יצחק אי כשמקצת כלי על האש שמבשל בו [מסן] ושאר הכלי טעון קמבעיא ליה אם כן מאי קאמר ביושל מפעפע הא לא מפעפע בכוליה כלי ואי בשכל הכלי אם פשיטא דמפעפע בכוליה ובעי מריקה ושטיפה ואי קמבעיא ליה אי מפעפע בכוליה כלי או לא אם כן בשאר איסוריס נמי מיבעי ליה:

חומר במריקה ושטיפה בו'. תימה אמאי לא קאמר שהמריקה ושטיפה היא לאחר זריקה מה שאין כן בהזאה וי"ל דלא חשיב חומרא אלא מה שלפני זריקה קודם כפרה שהלוי בעבודת הדם:

מדאיצטריך אותה לטעוני תרומה בו'. דמקדש קדשים הוה ממעטינא קדשים קלים וכל שכן תרומה הלכך [ב] דרשינן אותה למעוטי תרומה דוקא ולאו דאין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות **לא צריכא מדאסר** [א] מר מריקה ושטיפה בצונן. אחר הגעלה הא אפי' במתין פירוש תרומה שני בהגעלה ולא בעינא מריקה ושטיפה בצונן ופריך הניחא למאן דאמר מריקה ושטיפה בצונן אחר הגעלה אלא למ"ד מריקה ושטיפה בצונן דמתין פירוש אחר הגעלה אלא למ"ד מריקה בעינן דמריקה הייו הגעלה מאי איכא למימר ומשני שטיפה יתירתא דצריך לעשות בקדשים שטיפה יתירתא אחר הגעלה משמ"כ בתרומה ויש ללמוד מכאן דכלים האסורין [ב] כשמגעילן אין צריך לשוטפן בצונן אחרי כן אף על פי שנוהגין עתה לעשות כן [ז]:

ואפי' [ז]ר' יוסי ברבי יהודה לא קאמר אלא דעץ אבל דחרם לא רב יצחק בר [א] יהודה הוה רגיל קמיה דרמי בר חמא שבקיה ואזיל [ב] לרב ששת יומא חד פגע ביה אמר ליה אלקפטא נקטן [ג] ריחא אתי לה ליד משום דאזלת לך לקמיה דרב ששת הוית לך כי רב ששת א"ל לאו משו"ה מר כי בעינא מילתא [ד] פשיט לי מסברא כי משכחנא מתניתא פרכא לה רב ששת כי בעינא מילתא מיניה פשיט לי ממתניתא דכי נמי משכחת מתניתא ופרכא מתניתא ומתניתא היא אמר ליה בעי מיני מילתא דאיפשיט לך כי מתניתא בעא מיניה בישל במקצת כלי [ה] טעון מריקה ושטיפה [ו] או אין טעון א"ל אינו טעון מידי דהוה אהזאה והא לא תנא [ז] הכי א"ל מסתברא כבגד מה בגד [ח]אינו טעון כיבוס אלא מקום הדם אף כלי אינו טעון מריקה ושטיפה אלא במקום בישול א"ל מי דמי דם לא מפעפע בישול מפעפע ועוד תניא חומר בהזאה ממריקה ושטיפה וחומר במריקה ושטיפה מבהזאה חומר בהזאה שהזאה ישנה בחטאות החיצונות ובחטאות הפנימיות וישנה לפני זריקה מה שאין כן במריקה ושטיפה חומר במריקה ושטיפה שהמריקה ושטיפה נוהגת בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים [א]בישל במקצת הכלי טעון מריקה ושטיפה כל הכלי מה שאין כן בהזאה א"ל [ז]אי תניא תניא וטעמא מאי אמר קרא [ו]ואם בכלי נחשת בושלה ואפילו במקצת כלי: אחד קדשי קדשים וכו': ת"ר [ז]חטאת אין לי אלא חטאת כל קדשים מנין ת"ל [ח]קדש קדשים היא יכול שאני מרבה את התרומה ת"ל [ט]אותה פרט לתרומה דברי ר' יהודה ר"ש אומר קדשי קדשים טעונין מריקה ושטיפה קדשים קלים אינן טעונין מריקה ושטיפה דכתיב קדש קדשים קדשי קדשים אין קדשים קלים לא מ"ט דרבי יהודה מדאיצטריך אותה למעוטי תרומה מכלל דקדשים קלים טעונין מריקה ושטיפה ור"ש אמר לך אותה כדאמרינן [ח] ותרומה לא בעיא שטיפה ומריקה והתניא [ט]קדרה שבישל בה בשר לא יבשל בה חלב ואם בישל בנותן טעם [ז]תרומה לא יבשל בה חולין ואם בישל בנותן טעם אמר אביי [ו] לא צריכא אלא לדאמר [א] מר בישל במקצת כלי טעון מריקה ושטיפה כל הכלי [ב]הא תרומה לא צריך אלא מקום בישול רבא אמר [ג]לא צריכא אלא לדאמר מר [ד]במים [ו]לא ביין במים ולא במזוג הא [ה] אפי' ביין ואפי' במזוג [ו]רבה בר עולא אמר לא צריכא אלא לדאמר מר מריקה ושטיפה בצונן הא אפי' בחמין הניחא למ"ד מריקה ושטיפה בצונן אלא למ"ד מריקה בחמין ושטיפה בצונן מאי איכא למימר שטיפה יתירתא: **מתני'** [ז]רבי טרפון אומר בישל [ח] מתחילת הרגל יבשל בו כל הרגל וחכ"א עד [ט] זמן אכילה מריקה ושטיפה [ז]מריקה כמריקת הכוס ושטיפה כשטיפת הכוס מריקה [ט] ושטיפה בצונן ביין ומזוג דלא קפדינן אלא מהגעלת איסור הנבלע בו: הכי גרסינן **לא נצרכא אלא לדאמר מר מריקה ושטיפה בצונן הא אפילו בחמין הניחא למאן דאמר מריקה ושטיפה בצונן אלא למאן דאמר מריקה בחמין ושטיפה בצונן מאי איכא למימר שטיפה יתירתא:** לקמן (דף נ"ז.): **מריקה ושטיפה בצונן.** כר מהגעלת חמין הא דתרומה לימעטיע מתורת מריקה ושטיפה סני לה בהגעלת חמין לחודייהו: **אלא למ"ד מריקה בחמין.** והיא הגעלה שלהן מהשתא ממאי לימעטיע תרומה: ומשני **שטיפה יתירתא.** בצונן איכא בקדשים בתר מריקה דהוא הגעלת חמין ותרומה לא בעי שטיפת צונן: **מתני' יבשל בו כל הרגל.** בלא מריקה ושטיפה ולכשוף הרגל ימרוק ויסטוף. וטעמא מפרש בגמרא [נז.]: **זמן אכילה בו'.** מפרש בגמרא [שם] מאי קאמר: **מריקה כמריקת הכוס.** מנפיעים כבוס של ברכה כדאמרינן בברכות (דף נא.) **שטיפת הכוס** [ז] **ושטיפה מבחוץ:**

ואפי' לרבי יוסי בו'. במסכת סוכה בפרק החליל (דף כ.): **אכל דחרם לא.** כדאמרינן התם מאי מיעטו מיעטו חרם: **פגע ביה.** רמי בר חמא ברב ינחק: **אמר ליה.** רמי לרב ינחק: **אלקפטין** [ז] **נקטן ריח אתי לה ליד משום דאזלת לך קמיה דרב ששת הוית לך כי רב ששת.** משל הוא על גסי הרוח משמדלין לעמוד במקום גדולים [ואמר] הדוכים אחזני בידי וריח המלוכה נקלט לתוך ידי. אלקפטא דוכים במסכת שבועות (דף י.): **א"ל לאו.** לא לגאוה נתכוונתי: **משכחנא** [ח] **מתניתא.** דלא אמרה הכי פרכא לה למילתיה דמר דשמעתא דאמורא במקום מתניתא ליתא: **פשיט** [ז]**ממתניתא** שמנינות [ב] קדורות כפיו כדאמרינן בעירובין (דף סו.) רב מקבל מרתשן [א] שיפוותיה ממתניתא דרב ששת [ב] וכי נמי משכחנא כו': **דאיפשיט לך כי מתניתא.** מסכרא איפשיטו לך וכי תדוק במתניתא משכח כוותאי: **מידי דהוה אהזאה** דם חטאת שניתן על הכבד דתנן במתניתין (נב:) אין טעון כיבוס אלא מקום הדם: **והא לא תניא הכי.** הא לא משכחת מתניתא דקאי כוותך ואת אמרת דתפשוט כי מתני': [ז]**מסכרא כי כבד.** דמתניתין היא: **מעפעפ.** מתפשט בכל הכלי: **חומר בהזאה** [ט] **מבמריקה כו'.** כדם חטאת שניתן על הכבד: מריקה ושטיפה אינה כפנימיות ואינה לפני זריקה שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות דסמיך ליה (ויקרא ו) כל זכר בכהנים יאכל אותה: הכי גרסי' בת"כ **כל הקדשים מנין ת"ל קדש קדשים היא.** וסמיך [ב] ליה כל זכר בכהנים יאכל אותה: **קדש קדשים היא.** ולקמן מפרש דקדש קדשים לאו דוקא מדאיצטריך אותה למעוטי תרומה דאי קדש קדשים דוקא אותה למעוטי מאי אתא לאו לקדשים קלים איצטריך וכ"ש (ב) לתרומה: **אותה.** יאכל אותה בתר מריקה ושטיפה כתיב: **אותה כדאמרן.** אותה בסרה ולא פסולה דאפקיה [ב] ר' שמעון לעיל (דף נב.) חטאת שהיתה לה שעה הכושר ופסלה: **ואם בישל בכ"ע.** נאסרין החולין לזרים. אלמא בעי הגעלה לפלוט איסור הנבלע בכלי אלא יאסר: **אמר אביי.** מודינן דהגעלה בעי ולא נצרכא אלא דלימעטיע מתורת מריקה ושטיפה: **אלא מקום בישול.** הא [ב] דלאמרינן בקדשים צריך מריקה כל הכלי גזירת הכתוב היא בדם [ב] מריקה ושטיפה: **אלא לדאמר מר.** בתורת הכנים ומורק ושוטף במים במים ולא ביין כו': **במזוג.** מים ויין כאחד שני מלקי מים ואחד יין: **הא.** תרומה אפי' ביין ומזוג דלא קפדינן אלא מהגעלת איסור הנבלע בו: הכי גרסינן **לא נצרכא אלא לדאמר מר מריקה ושטיפה בצונן הא אפילו בחמין הניחא למאן דאמר מריקה ושטיפה בצונן אלא למאן דאמר מריקה בחמין ושטיפה בצונן מאי איכא למימר שטיפה יתירתא:** לקמן (דף נ"ז.): **מריקה ושטיפה בצונן.** כר מהגעלת חמין הא דתרומה לימעטיע מתורת מריקה ושטיפה סני לה בהגעלת חמין לחודייהו: **אלא למ"ד מריקה בחמין.** והיא הגעלה שלהן מהשתא ממאי לימעטיע תרומה: ומשני **שטיפה יתירתא.** בצונן איכא בקדשים בתר מריקה דהוא הגעלת חמין ותרומה לא בעי שטיפת צונן: **מתני' יבשל בו כל הרגל.** בלא מריקה ושטיפה ולכשוף הרגל ימרוק ויסטוף. וטעמא מפרש בגמרא [נז.]: **זמן אכילה בו'.** מפרש בגמרא [שם] מאי קאמר: **מריקה כמריקת הכוס.** מנפיעים כבוס של ברכה כדאמרינן בברכות (דף נא.) **שטיפת הכוס** [ז] **ושטיפה מבחוץ:**

עין משפט נר מצוה

נג א מי' פ"ח מהל' מעה"ק הלכה יג:
נד ב מי' פ"ט מהל' מאכלות אסורות הלכה יא טוש"ע י"ד סימן נג:
נה ג בדה מי' פרק טו מהלכות תרומות הלכה יט:
נו ו מי' פ"ח מהל' מעה"ק הלכה יב:
נז ז מי' שם הלכה יד:
נח ח מי' שם הלכה יג טוש"ע י"ד סי' קכ"ו סע' ח (ע"פ כמיתוי הגר"א):

תורה אור השלם

1. וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים:
ויקרא ו, כא
2. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:
ויקרא ו, יח
3. כל זכר בבהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:
ויקרא ו, כב

מוסף רש"י

אלא מקום הדם. ולא כל הכבד (לעיל צו:):

ליקוטים

בכים ולא כיין כו'. [שאר משקין מבליעין ולא מפליטין והמים מפליטין ולא מבליעין] לפיכך אין הגעלה בשאר מיני משקין אלא במים. ואע"ג דנבוי ומרוק דשוקף במים דרייש בחורת כרעים במים ולא ביין ולא במזוג ואמרינן בפרק דם חטאת דבהרומה אפילו ביין ואפילו במוזג, ההיא אביי הוא דאמרה ולענין מריקה ושטיפה דצונן אמרה, אבל הגעלה דחמין דמפליט איסורין במים הוא דאיי. אי נמי קסבר אביי יין ומזג מפליטין הן וחומר הוא בקדשים אבל שכן יושבן וחלב וכיוצא בהן וראי כבליעין ואין מפליטין. ומיהו רבא מליג עליה דאביי בפרק דם חטאת ומוקי לה במלתא אחריתי, ולדידיה אפילו ביין ומזג אין מגעילין בתרומה ובשאר איסורין שבתורה ואין צריך לומר בשאר כל המשקין. ולתמן חולין קח ע"ב: ושם שכתב מר דיש אומרים שאין מגעילין אלא במים ולא בשאר משקין ומתהיא דמים ולא במזג. כן היה אומר לנו הרמב"ן ז"ל, והוא היה סבור שהרשה ומאותה ראיה במים. ועוד היה אומר לנו ששאר משקין מבליעין ולא מפליטין והמים מפליטין ולא מבליעין. ועל כן היה אומר לנו דמתרה להגעיל אפילו כלי בן יומו ואע"פ שאין במים ששים כנגד כל הכלי אע"פ שרבינו יצחק ז"ל בעל התוספות אמר, ולדעת דיקה כי ראיתי מני בו ודעתי לפני, וזאת היתה תשובתי, אם כן אמרתי בשר נבלה שנפל לתוך יורה רותחת עם מים ואין במים ששים לא תאסר, וכף שנגר בה לא תאסר. השיב הרב השומן בעצמו הוא שבלע מעצמו. אמרתי אם כן מה הועלת, שאף כשאתה מגעיל כלי בן יומו כי ניים הדר בלע פליטת עצמו. אמר אם אתה אומר כן כלי מדין שלא אסרה תורה אלא קדרה בת יומה כיצד הבשרום. אמרתי יורה קטנה בתוך יורה גדולה ויורה גדולה בגרופא כמר עוקבא, או

מסורת הש"ס

מ) [קוסה נ: שיטה יד: מנחות מח:],(ג),(ד),(ה),(ו),(ז),(ח) [שמות קטו: ד"ה מן], ד) ת"ה צו פ"ו הי"ז, וע' תר לעיל צב. ד"ה יכול, ט) תוספ' תרומות פ"ח הי"ב חולין צז. קיא., ו) ת"ה שם הי"ג, ויקרא נרבה פ"ד הי"ז, פ"ו ה"ד, בעי"ז לעיל כב., ז) ע' ירושי' תרומות פ"ח ה"ד (ובמה"פ), ח) ת"ה צו פ"ו ה"ב, ט) [ופ"פ תו' פ"ז ע' עו. ד"ה מלמלן], י) ע' בש"ל לעיל דף צו. אות יז.

הגהות הב"ח

(א) [רש"י ד"ה מומר בהאלה בדם חטאת וכו' הבגד מבמריקה כו'] (ב) ד"ה קדש קדשים וכו' וכ"ש למרומה. נ"ב ת"ה ל"ל אותה וק"ל:

שינויי נוסחאות

א) בריה דר' יהודה ס"ל (ל"ש"ס). ב) דאזיל קמיה דרב ששת (ל"ש"ס). ג) נקטן ביד ריחא (ל"ש"ס). ד) מילתא מיניה פשיט (ל"ש"ס). ה) מספר יין בישל במקצת כלי ומקצת האחר הוא חוץ לאש (ל"ש"ס ע"ב) ומשמע שהוא נירפה. וכן ס"ב מכ"ת הבית זה בפירוש: ו) ושטיפה כל הכלי ל"ל (ל"ש"ס). ז) ל"ל תניא (ל"ש"ס). ח) ל"ל לבראמרן ותרומה לא צריכא קרא. ותרומה לא בעי סי' (ל"ש"ס). ופי' דתרומה ל"ל קרא למעוטי דהא קדש קדשים כתיב ומימעטי אפילו קדשים קלים וכ"ש תרומה: ט) טעם בישל בה תרומה כו' (ל"ש"ס). י) כמל מתכ"ש ומדיו דפ"ע דפ"ח ומיקלקל ונפ"מ, מהתך מיהו אל אמי לגרכה תדרה לגמרי, ולמדי מתרן במים ולא ביין כו' וכמ"ש מכתב ד"ר. וכן משמע ברש"י כמל הל' הנינים שהדיוט אלא מקום בישול הוא אחר הדיוט הא תרומה אפי' ביין (ל"ש"ס). וכ"מ בתוס' בשבת מ' תקי"ג ונמי' הרמב"ן נחולין הוכח בלקוטים: יא) ל"ל לבראמר. וכן הלון כמנו הפעמים (ל"ש"ס). יב) הא תרומה כל"ל (ל"ש"ס). ומל"ל הלון. (אולם מרש"י ותוס' נמי דנרמי מלמעיטן: יג) ל"ל אם בישל וכ"ה במשנה שבמנינות (ל"ש"ס). יד) ל"ל כל (ל"ש"ס). טו) ל"ל מריקה בחמין (ל"ש"ס). ויש"ל נ' הרמב"ם וכ"ה במנינות ומי' תר"ט מלא"ם רש"ס ויקרא"ם: טז) אלקפטא נקטן ביד ריח בר' (ל"ש"ס). יח) המשתדלין (ל"ש"ס). ולתו"ב כמ"ל להיות אצל גדולים (ל"ש"ס). יח) ל"ל כי משכחנא (ל"ש"ס). יט) פשיט לי (ל"ש"ס). כ) ל"ל שהבריתות (ל"ש"ס). כא) ל"ל מרתשן (ל"ש"ס). כב) כדרי דפ"ע וס"מ וכמ"ש בטף ואמר (כמ"ש אומרי) לי ת"ש דתניא כי הא מלמא. וכן מיקן כ"מ (וכד' ולגמ' כפי המר' נמנון אלא נמקומן): כג) דסמיך ליה כו' יאכל אותה קדש קדשים כו' ל"ל ודל"ל (ל"ש"ס). ופי' ט"ה: כד) ואפקה ר"ש לעיל להטאת (ל"ש"ס). כה) ל"ל והא בראמרי: כו) כמתיר כדה: כז) מבמנים (ל"ש"ס). כח) הלכך כדרדשי אותה לפעיטי תרומה ע"כ דוקא תרומה ולא קדשים קלים דאין מיעוט וכו' ל"ל (ל"ש"ס). וכ"מ מתקן להלן ומיהו לאין מיעוט: כט) ל"ל הבלועין (ל"ש"ס). ל) ע' תוס' ה':

שיטה מקובצת

בישל במקצת כלי. נ"ל, פי' שמקצת אחמר הוא חוץ לאש ה':

ואפי' לרבי יוסי בו'. כמסכת סוכה בפרק החליל (דף כ.): **אכל דחרם לא.** כדאמרינן התם מאי מיעטו מיעטו חרם: **פגע ביה.** רמי בר חמא ברב ינחק: **אמר ליה.** רמי לרב ינחק: **אלקפטין** [ז] **נקטן ריח אתי לה ליד משום דאזלת לך קמיה דרב ששת הוית לך כי רב ששת.** משל הוא על גסי הרוח משמדלין לעמוד במקום גדולים [ואמר] הדוכים אחזני בידי וריח המלוכה נקלט לתוך ידי. אלקפטא דוכים במסכת שבועות (דף י.): **א"ל לאו.** לא לגאוה נתכוונתי: **משכחנא** [ח] **מתניתא.** דלא אמרה הכי פרכא לה למילתיה דמר דשמעתא דאמורא במקום מתניתא ליתא: **פשיט** [ז]**ממתניתא** שמנינות [ב] קדורות כפיו כדאמרינן בעירובין (דף סו.) רב מקבל מרתשן [א] שיפוותיה ממתניתא דרב ששת [ב] וכי נמי משכחנא כו': **דאיפשיט לך כי מתניתא.** מסכרא איפשיטו לך וכי תדוק במתניתא משכח כוותאי: **מידי דהוה אהזאה** דם חטאת שניתן על הכבד דתנן במתניתין (נב:) אין טעון כיבוס אלא מקום הדם: **והא לא תניא הכי.** הא לא משכחת מתניתא דקאי כוותך ואת אמרת דתפשוט כי מתני': [ז]**מסכרא כי כבד.** דמתניתין היא: **מעפעפ.** מתפשט בכל הכלי: **חומר בהזאה** [ט] **מבמריקה כו'.** כדם חטאת שניתן על הכבד: מריקה ושטיפה אינה כפנימיות ואינה לפני זריקה שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות דסמיך ליה (ויקרא ו) כל זכר בכהנים יאכל אותה: הכי גרסי' בת"כ **כל הקדשים מנין ת"ל קדש קדשים היא.** וסמיך [ב] ליה כל זכר בכהנים יאכל אותה: **קדש קדשים היא.** ולקמן מפרש דקדש קדשים לאו דוקא מדאיצטריך אותה למעוטי תרומה דאי קדש קדשים דוקא אותה למעוטי מאי אתא לאו לקדשים קלים איצטריך וכ"ש (ב) לתרומה: **אותה.** יאכל אותה בתר מריקה ושטיפה כתיב: **אותה כדאמרן.** אותה בסרה ולא פסולה דאפקיה [ב] ר' שמעון לעיל (דף נב.) חטאת שהיתה לה שעה הכושר ופסלה: **ואם בישל בכ"ע.** נאסרין החולין לזרים. אלמא בעי הגעלה לפלוט איסור הנבלע בכלי אלא יאסר: **אמר אביי.** מודינן דהגעלה בעי ולא נצרכא אלא דלימעטיע מתורת מריקה ושטיפה: **אלא מקום בישול.** הא [ב] דלאמרינן בקדשים צריך מריקה כל הכלי גזירת הכתוב היא בדם [ב] מריקה ושטיפה: **אלא לדאמר מר.** בתורת הכנים ומורק ושוטף במים במים ולא ביין כו': **במזוג.** מים ויין כאחד שני מלקי מים ואחד יין: **הא.** תרומה אפי' ביין ומזוג דלא קפדינן אלא מהגעלת איסור הנבלע בו: הכי גרסינן **לא נצרכא אלא לדאמר מר מריקה ושטיפה בצונן הא אפילו בחמין הניחא למאן דאמר מריקה ושטיפה בצונן אלא למאן דאמר מריקה בחמין ושטיפה בצונן מאי איכא למימר שטיפה יתירתא:** לקמן (דף נ"ז.): **מריקה ושטיפה בצונן.** כר מהגעלת חמין הא דתרומה לימעטיע מתורת מריקה ושטיפה סני לה בהגעלת חמין לחודייהו: **אלא למ"ד מריקה בחמין.** והיא הגעלה שלהן מהשתא ממאי לימעטיע תרומה: ומשני **שטיפה יתירתא.** בצונן איכא בקדשים בתר מריקה דהוא הגעלת חמין ותרומה לא בעי שטיפת צונן: **מתני' יבשל בו כל הרגל.** בלא מריקה ושטיפה ולכשוף הרגל ימרוק ויסטוף. וטעמא מפרש בגמרא [נז.]: **זמן אכילה בו'.** מפרש בגמרא [שם] מאי קאמר: **מריקה כמריקת הכוס.** מנפיעים כבוס של ברכה כדאמרינן בברכות (דף נא.) **שטיפת הכוס** [ז] **ושטיפה מבחוץ:**

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com